

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 957

гр. София, 14.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С. И. У.

като разгледа докладваното от С. И. У. Административно наказателно дело № 20231110209024 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 63д ЗАНН, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 248, ал. 1 ГПК.

Същото е иницирано по молба на въззиваемата страна директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с която се иска изменение на Решение № 186 от 12.01.2024 г., постановено по НАХД № 9024/2023 г. по описа на СРС, НО, 15-и състав, в частта за разноските, като не се присъждат такива на въззивника от една страна, а от друга – в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да се присъди пълният размер на разноските за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева.

В предоставеното право на отговор е постъпило становище от насрещната страна – „Б. Г.“ ЕООД, ЕИК *****, чрез адв.Т., с което депозираната молба за изменение на решението в частта за разноските се оспорва като неоснователна по подробно изложени съображения и се моли същата да бъде оставена без уважение.

След преценка на данните по делото и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

С Решение № 186 от 12.01.2024 г. по описа на СРС, НО, 15-и състав, съдът е изменил Наказателно постановление № 23-2300268/12.06.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „Б. Г.“ ЕООД, ЕИК *****, на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева

за нарушение на чл. 52, ал. 1 от ЗЗБУТ, вр. чл. 2, ал. 1 от Наредба за задължително застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука", като е намалил на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ размера на наложената имуществена санкция от 1500 /хиляда и петстотин/ лева на 100 /сто/ лева.

С решението съдът се е произнесъл по въпроса за разноските по делото, касаещи такива за адвокатско възнаграждение във връзка с осъществено процесуално представителство на въззивника, както и такива за юрисконсултско възнаграждение във връзка с осъществено процесуално представителство на въззиваемата страна, като предвид изменението на атакуваното наказателно постановление и намаляване размера на санкцията, съдът е присъдил на страните сторените по делото разноски по съразмерност.

Съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Производството по чл. 248 от ГПК не е самостоятелно производство, а е продължение на делото по повод дължимостта и размера на направените от страните разноски в съответната инстанция. То е способ за защита срещу неправилно присъждане на разноски – чрез допълването на съдебния акт, когато те не са присъдени или чрез неговото изменение, когато са неправилно определени, без да се обжалва по същество съдебният акт (в този смисъл Определение № 627/18.08.2014 г. по ч.гр.д. № 696/2014 г., Г. К., III Г. О. на ВКС; Определение № 114/20.05.2016 г. по ч.гр.д. № 1847/2016 г., Г.К., II Г. О. на ВКС; Определение № 196/12.06.2015 г. по гр.д. № 9/2015 г., Г. К., I Г. О. на ВКС).

По отговорността за разноските съдът не се произнася служебно, а само по молба на заинтересованата страна. В разглеждания случай, въззивникът в производството е релевирал своевременно искане за присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение, като е представено и доказателство за разходването им, ведно със списък по реда на чл. 80 ГПК. Въззиваемата страна също е релевирала своевременно искане за присъждане на направените разноски за юрисконсултско възнаграждение, без да е представила списък по реда на чл. 80 ГПК.

Отговорността за разноси е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноси има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноси на страната, в чиято полза е решено делото. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК "когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ". Законът – чл. 143 АПК, не третира въпроса за разноските при частична отмяна или изменение на административния акт, поради което е налице неуреден случай и на основание чл. 144 АПК следва субсидиарно да бъдат приложени нормите на ГПК. В тази връзка нормата на чл. 78, ал. 1 от ГПК предвижда, че заплатените от ищеца такси, разноси по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска. От друга страна, разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК дава същото право и на ответника – да иска заплащане на направените от него разноси съразмерно с отхвърлената част от иска. С оглед изложеното, на страните по настоящото дело се следват направените във връзка с него разноси съразмерно с уважената част на жалбата, респективно с отхвърлена ѝ такава. В този смисъл е постоянната съдебна практика по идентични дела – относно преодоляване на празнотата на АПК при уредбата на случаи на изменение на НП с намаляване на наложеното наказание, чрез приложението на ГПК в хипотезите на частично отменен административен акт. В тази насока са и мотивите на Върховния административен съд, изложени в Тълкувателно решение № 3/13.05.2010 г. по тълк. дело № 5/2009 г.

На следващо място, съгласно чл. 80 ГПК, във вр. чл. 144 АПК "страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските". Смисълът на списъка на разноските е страната,

която претендира присъждане на разноси по делото, да конкретизира претенцията си, като посочи основанията и размера на претендираните разноси. "Представянето на списък по чл. 80 ГПК е процесуална предпоставка от кръга на абсолютните за развитие на производството по изменение на решението в частта му за разноските. Този списък съдържа изброяване на всички разходи, които страната е направила и които счита, че следва да ѝ бъдат присъдени, поради което няма пречки да бъде инкорпориран, както в исковата молба, така и в жалбата като част от нея, ако страната счита, че направените към този момент разноси изчерпват разходите ѝ по водене на делото. Различен е въпросът за доказване на тези разходи. Доказването е относимо към основателността на искането за присъждането им, а не към неговото процесуално въвеждане, поради което и представеното в производството доказателство за направен един разход не може да замени списъка по чл. 80 ГПК и свързаните с непредставянето му правни последици по чл. 80, изр. 2 ГПК" /т. 2 и т. 11 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС на РБ, задължително за съдилищата по смисъла на чл. 130, ал. 2 ЗСВ/.

В настоящия случай, по делото не е представен списък по чл. 80 ГПК от въззиваемата страна, поради което и депозираната молба за изменение на решението в частта за разноските е недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане (т. 9 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК).

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молба вх.№ 41849/08.02.2024 г., депозирана от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с която се иска изменение на Решение № 186 от 12.01.2024 г., постановено по НАХД № 9024/2023 г. по описа на СРС, НО, 15-и състав, в частта за разноските, като **НЕДОПУСТИМА**.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София – град в 7- дневен срок от съобщението до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

